

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donati út 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	
Érkezett: 2016 DEC 05.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	a fő- mű

Tisztelt Alkotmánybíróság!
Tisztelt Dr. Bitskey Botond Főtitkár!

2016. 10. 17-én kelt érkeztétüket 2016. 10. 21-én kelt
naptári Büntetés- végrehajtási Intézkedés.

A megengedhetőség okán az Alkotmánybíróság Hivatala által
IV./1405/2016. ügyszámú nyilatkozatára tett alkotmányjogi pa-
razit indítványomat az alábbi észrevételekkel ismételten kiegészí-
tem, mert azok a korábbi indítványommal a lényegre való tö-
rekvés miatt kimaradtak.

1) A II. bekezdés 1. pont és a III. bekezdés 1. pont a) alpontjának kie-
gészítése

Fogellenes a szabadságtól való megfosztás, ha nem a törvényben
meghatározott okból és nem törvényes eljárás alapján törté-
nik. (66/1991. (XII.21.) AB-határozat).

A törvényben meghatározott ok a törvényes vad, ami kizárólag
pontosan körülírt módon, Btk-ba ütköző elemek miatt emel-
ked. Ha a elem nem illeszkedik a Btk. kereti közé, akkor
az nem büntetőjogi és nem állapítható meg büntetőjogi fe-
lelőség. Büntetőjogi jogi szabálytalanság valósul meg, ha az
illetéki tényállás alapján a büntetőjogi körletben nem lehet
állást foglalni, ha a tényállás nem rögzíti valamely rendel-
kezős ténybeli alapját ill. az önmagában kétféretlen.

Korábbi indítványomban már részleteztem (III. bekezdés 2. pont a,
alpont) , hogy a helyzini szemle alatt milyen törvényesítések
követek el a nyomozóhatóság a bizonyítékok beszerzése és befog-
lalása során.

Kiemeltem, hogy a nyomozati iratokból utólag gyakorlatilag mintha
következtethet, hogy a helyzini szemle során konkrétan mit
foglaltak le, milyen iratok kerültek a bünyellésbe, teljes, minden
adatra kiterjedő jegyzőkönyv hiányában az, hogy a nyomozá-
sokor a helyzini szemle során milyen iratokból (leletanyag)
dolgozott az igazságügyi iratkezelés.

A bizonyítékok az ügyész és a bírósági hivatalos ellenőrzést, hite-
lesítést követően használható fel a bizonyítási eljárás sza-
bályai szerint. Ez egy meghatározott körre lezárított legiti-
mitás, amelyek alapvetően garanciális jellegűek kell
lenni, tehát a formális szabályokhoz kötöttek, ezért tel-
mük és felülvizsgálhatóak.

A kivétel probatelen és hiányos vadiratot, nyilatkozat formá-
talanságai ellenére az elsőfokú bíróság törvényesnek minősí-
tette, majd a tanács elnöke a bírósági szemle keretében pergazdál-
kodási okokból ismét a tanácsadás anyagának a megállapodá-
sokat, hogy azokat nem felolvasa, csak ismertette, ami nem

szűz ki a futamidőkre, csak a szerződéseken rögzített összegek-
re.
Mindenekelőtt az lett a következménye, hogy sem a nyomozati ma-
téról, sem a vádiratról, sem az elsőfokú ítéletről nem de-
mált ki, hogy konkrétan milyen ténybeli alapokon (szerződés)
nyugszik az ítéleti tényállás.

Fentiek okán hangsúlyoztam, hogy a Kúria vizsgálata az első, s
egyben az egyetlen olyan írás, amelyben korrekt módon, a fu-
tamidőket pontosan rögzítve letelepítve a szerződésnek,
ezért csak a felülvizsgálatot követően, a Kúria határozata alap-
ján volt megállapítható, hogy a futamidők tekintetében mi-
lyen eltekintendő adatok vannak az ítéletek között - nem azonosak a
szerződések.

Kizártnak tartom, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Kúria nem
a teljes egészében rendelkezésre álló irattanyag alapján hagyta volna
jóvá a jogerős ítéletet, vagy az eljárás során olyan gondatlan
és pontatlannak lett volna, hogy az általam kifogásolt 6 db szer-
ződés esetében (III. közzététel, 1) pont, a) alpont) tényleg túltette vol-
na fel ("elitta") volna a futamidőket - vezélyeztetve ezzel az igaz-
ságérvelésként tekintendő.

Fentiek okán kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az elsőfokú
bírói ítélet helyre hozza a kifogásolt megállapodásokat és szövege-
ket a bírósági szerződések létezésének igazolására ill. az álta-
la megállapított ítéleti tényállás megalapozottságának bizonyí-
tására.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy amennyiben az elsőfokú bí-
rói ítélet a felzárkózott köntöken nem prezentálta a kifogásolt
futamidőjű szerződéseket, a törvényesség és az alkotmányosság
helyreállítására érdekében a jogkövetkezmények alkalmazásá-
val semmisítse meg a kifogásolt bírói döntéseket.

Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló 1993.
évi XXXI. tv. 6. cikkelye kimondja, hogy a terhelt a vádat illető-
en nem hagyható bizonytalanságban, minimális jogra, hogy a
vádról, annak természetéről és indokairól a legkorábbi idő-
beli, a legnépszerűbb módon tájékozódhasson. A megfoghatat-
lan nyilatkozás, a helyi garancia és a kihatározott jogok makro-
adatok biztosítása nélküli eljárás nem egyezménykonform,
mert sérti az ártatlanság védelmét és a védekezéshöz való jogot.
A konvenció megköveteli a feleknek egyenlőséget.

Ha az eljárás egyeztető a hiteltelges eljárás megsejtése kö-
vetkezik, akkor meg kell állapítani a 6. cikkely sérelmét.

Mindezen az eddig leírtak miatt súlyosan megsértettek a
hiteltelges eljáráshoz való jogomat, s egyben sérelmet az
alkotmányosság.

2/ Kiegészítés a III. bekezdés 1. pont b, alpontjához.

Panasz indítványomban részletesen taglaltam, hogy [redacted] rítet felmondás miatt erőnyitelen szerződési ment nem felelték több elkövetési tárgyának és miért nem lehet fenn a jogi tárgyánál.

A T. Alkotmánybíróságot állatfogalommal kértem az al kapcsolatosan, hogy megvizsgálja elfogadható az a bírói magatartás, hogy a tanács elnöke az ellentétes bizonyítékok közül - azok megismerésére nélkül - egyiket vagy másikát a saját prekoncepciója szerint fogadta el valóságnak ill. szóba érthetetlen körébe, míg a rítet jognyilatkozata szerinti megállapodásokat a tárgyalás anyagában sem tebe - mindezt egyetlen szó indoklás nélkül.

Eljárás szabályozásait követve el a bíróság az al, hogy meg sem kísérelte feloldani az ellentmondásokat.

Több bírói magatartásnak súlyos irratellenség lett a következménye, amire több indítványomban is felhívtam a tanács elnökeinek figyelmét.

Történt ugyan a vád módosítás az ügyvézi zárlatban, azonban csak az általam kimutatott önzegre vonatkozóan, a rögzített szerződéseket a vád képviselője közlésében nem jelölte meg és arra kiutalt, hogy "hüszög" valójában telt.

Az ítéleti tényállás ténybeli alapjait továbbra is a rítet által felmondás okán erőnyitelen szerződéses képeztek, azonban a nélegelésből kizárt, tárgyalás anyagában sem telt, a rítet jognyilatkozata szerint is erőnyitelen szerződéses önzegéim.

A súlyos irratellenség lényegét abban látom, hogy a vádhoz kötötték (vadás) szerint a bíróság csak a megadott személy vád tárgyává tett nekem személyről döntet. A vád alapját azonban felnyomozást már kifizetett szerződéses képezik (a kifizetéstől érdekelten több felmondva), amelyekhez azonban a módosított vád szerinti önzegben ismét kötelezettségek nem delt az elsőfokú bíróság. Okyan szerződéses önzegét, amelyek (bár mindvégig a vád tárgyává és a bíróság rendelkezésére álltak) nem képeztek a vád tárgyát, annak ellenére, hogy többször indítványoztam.

Szerint a bizonyítás törvényessége, ugyanis ha a döntő körülményeknél néze a bizonyítási adatok ellentmondások, az ellentétes bizonyítékok általmasítására vagy elvetésre alkalmas bizonyítást a bíróságnak hiátalján is el kell rendelnie. (Be. 5.§.) Mint perjogi művelet, csak a megfelelő bizonyításhoz nem rendelkező bizonyítékok alapján megállapított tényállás lehet objektíve igaz.

Feltételezem hogy gondolkodom hogy kizártam, nem a klasszikus formában hanem, de a tanács elnöke megértette a vádelmet (Be. 2-§ (3),(4) bek.), túlszerezkedett a vádson.

Meg lettem vádolva is el lettem ítéltve a rítet által elismerten is kifizetett szerződéseket, míg a jogos litézői igényt nem erőnyitelen kézik a bírósági hatóságok. Eme alapon, hogy a 3db kifizetett megállapodás nem minősülhet elkövetési tárgyának és nem

valósult meg a jogi tárgyról sem.
 A megalkapított kintet jogi felelősség nem a Be. tárgyról, hanem a mér-
 legelési szabadság kérdésére tartozó jogi kérdés, hanem az alkot-
 mányosságot érintő problémákör - figyelmen kívül hagyta a bírósá-
 g a kinteti valóságot és az egyértelmű okirati bizonyítékokat.
 A megalkapított vizsgálatakor irányadó szempontok a Kúria
 szerint (Legt. Bír. Bf. III. 2449/1998. 12. Bf. 2000. 482): a bíróságnak
 a rendelkezésre álló bizonyítékokat kiértékelve az értékelési
 körhöz kell vonnia, és a döntés indokolásában ki kell tüntet-
 ni annak, hogy a bíróság gondos és alapos értékelő tevékenység
 eredményeképpen hozta meg a határozatát.
 A tanács elnöke nem vonja kiértékelési körhöz a
 rendelkezésre álló bizonyítékokat, ezt semmiel sem indokol-
 ta, tehát nem gondos és alapos értékelő tevékenység eredmé-
 nyeképpen hozta meg ítéletét. Álláspontom szerint ezzel súlyo-
 san megsértette a tisztességes eljárás követelményét.

3) Kiegészítés a III. bekezdés 1. pont c, alpontjához.

A kiértékelés legfőbb bírósági határozat útmutatása sze-
 rint a vallomások hitelnevelés elvárásaihoz a bíróságnak
 vizsgálnia kell a vallomástevők szavalathitelességét, amire az
 alábbiakból lehet következtetni:

- a vallomások mennyiségében állnak összhangban a kitértelenül
 bizonyított objektív jellegű tényekkel.
- vannak-e a vallomások között elfogadhatóan meg nem indokolt
 eltérések
- fűződhet-e a kihallgatottnak valamilyen érdeke ahhoz, hogy
 milyen vallomást tegyen.

A bizonyítékok összességében történet vizsgálataán kívül arra is külö-
 nös gondot kell fordítani, hogy az egyes bizonyítékok hitelnevelés
 mennyiségben értékelik meg vagy noha csak a más bizonyítékok. A bi-
 zonyítékokat a logika és az észszerű gondolkodás szabályainak
 megfelelően kell értékelni, mert csak így lehet állást foglalni arról,
 hogy azok rendelkeznek-e a kintet megállapításához szükséges
 bizonyító erővel. Az indokolásnak tükröznie kell, hogy a bírósá-
 g a határozatát kintet felderítés és értékelő tevékenység eredmé-
 nyeképpen hozta meg.

Bevizsgáltam a fenti indítványomban részletesen taglaltam, hogy
 [redacted] mint nem károsult.

A [redacted] vallomásaiban nagy nyilatkozott, hogy 3 mil-
 lió forint értékben a "közös házastársi vagyon" kintetét adta.
 [redacted] állítása szerint 2009-ben 3 db szerződésen
 kintet adta az összeget, amikor azzal benyújtottam meg őket, hogy
 ha átadnak 3 millió forintot, akkor 6 milliót adok vissza.
 Az ítéletben kintet adta az összeget, azonban csak 300
 ezer forintot kapott vissza, így 2,7 millió forint kintet-
 ként.

A tárgyaláson több ízben megkérdeztem tisztázni a részleteket, hogy konkrétan melyik az a 3 db szerződés, amire az állítást és a kötelezettséget alapozza, azonban a kérdéseimre nem válaszolt a kérdésfeltevésekhez való jogomat is vitatta, majd hosszú percekben keresztül mindenthetetlen hangnemen nagyon valószínűleg nemzett. Törvényi kötelezettség ellenére a tanács elnöke nem figyelmeztette a részleteket, hogy jogomban áll kérdéseket feltenni, amelyekre neki kötelező válaszolni, s hogy tartózkodjon a tárgyalás tekintélyét és a személyemet sértő szövegektől kijelentésektől. Fentiek okán tisztázatlan maradt, hogy

- [redacted] szavahíven, mint a vállomástai művelek szövegében a kitértet kizáró objektív bizonyítékokkal, amelyek szerint a 3 milliárd forint "közös kezeltéssel" 200-ban fektették be, nem volt 3, hanem a feljegyzés is volt 2 db szerződés, s a megállapodások alapján a 3 milliárd forint tőkeit visszakapták és kaptak még rá 2,8 milliárd forint hozadékot (az érintett szerződéseknek ki lett fizetve összesen 5,8 milliárd forint).
- [redacted] vállomása ellenmond [redacted] vállomásának, ugyanis a felj. a bíróság előtt többször hangsúlyozta, hogy nem károsultak, mint visszakapták a tőkéit és kaptak hozadékot is.
- A nyilvánvalóan jellemzős hozadék ellenére miért felülbírált károsultnak.

[redacted] vállomásaiban tehát elfogadhatóan meg nem indokolható eltérések vannak és minimum 2,8 milliárd érdeke fiződött ki, hogy milyen vállomást tegyen (a megítélt összeghez), azonban a kifizetett törvényekkel együtt ez az érdek a részlet esetében 4,9 milliárd összegben katarozható meg, ami a már kifizetett hozadékokkal együtt 200 %-ot meghalad.

A tanács elnöke figyelmen kívül hagyta a fenti szempontokat; sem összegében, sem külön-külön nem vizsgálta a házaspár egymásnak ellenmondó vállomásait, az általában elmondottak kitért érdekeltségét, sem azt, hogy a nyomozati anyagban rendelkezésre álló okirati bizonyítékok (leforgalt szerződések) mennyireen erősítik vagy csökkenti a részlet vállomását. A bizonyítékokat nem a logika és az egyszerű gondolkodási szabályai szerint értékelte, a [redacted] által elmondottakat figyelmen kívül hagyta ill. a tanács meghazudtolta, a kijelentéseket (nem károsultak) az ellenkezőjét értékelte. (54. sz. íjka. 19. oldal, utolsó bekezdés). Azaz, hogy a kifizetett szerződéseket a tárgyalás anyagában sem volt hajlandó tenni (mert köztudomásúlag sem értékelte), hogy állapította meg a kitért jogi felelősséget, hogy [redacted] vállomását valószínűleg öncélú rendelkezések kitért. A tanács elnöke nem a kitértet kizáró tényekkel megállapította a tényeket.

Álláspontom szerint a tanács elnöke a fuzott parziuitással, az érdekelte és részrehajlás magatartásával is eljárási szabályt sértett.

Pauzát indítva anyagban [redacted] határozása [redacted] kapcsolatban is azt állítottam és feljegyzésekkel igazoltam, hogy nem károsult.

követelével az elsőfokú bíróság nem fogadta el az összeget a szerződésben, hogy az általam teljesítem átutalt összeget ebbe alapul, tehát a megállapodásukhoz rögzített színtelt (hozáddal emelt) összegből levonta a hozzáadót.

Írásban azonban "a kértet tanu aqqalystalan nyomozati vallomata alapjain" állapította meg az átutalt összeg nagyságát, "amelyet a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alátámasztanak" ("fokú ítélet, 12.12. t.j.k., 4. oldal, 5. bekezdés).

Az okirati bizonyítékok nem [redacted] vallomatait támasztják alá.

A tárgyalások megkezdődése előtt elhunyt, így nem volt lehetőség a vallomatai közötti ellentmondások tisztázására, ugyanis a "kértet" kihallgatásai során ellentmondásokban nyilatkozott egy vitatott [redacted] szerződésével kapcsolatban, és a nehem általam [redacted] nagyságáról. Galambosilag ahány vallomata, annyiféle változat!

A tanu elhalálozása miatt deus terült a köznevelésig ére, ezért indítványoztam, hogy a tanu elcsúsz a kérteti vallomások mellett az objektív okirati bizonyítékokat is hiánytalanul tegye a tárgyalás anyagává, ebbe ösze a tanu vallomataival, és csak az ellentmondások feltárást követően állapítsa meg a tényállást. Az okirati bizonyítékok erre alkalmasak, ugyanis mindig minden változást (kifizetés, felmondás, érvegytelenségek) aláíratam a kértettel.

Az első ítélet, hogy [redacted] károsultnak tekinthető-e vagy sem, 3 db szerződés köre vonatkozott.

Panasz indítványomban már taglaltam, hogy 2008.12.21-én [redacted] [redacted] ismételt kölcsön kapott 1 millió forintot felkötve a saját ingatlanomra, hogy a maga hasznára kamatoztassa. Az ügylet során, mint ah a főtét minszadta, 1040.000 - forint hozzáadóra tett bent, amit 2009.06.26-án ismét befektetett (971.12. nyomozati irat). A megállapodásra a hozzáddal emelt ösze, 2 millió forint lett írva átutalt összegként (1 millió tőke + 1 millió hozzádd). Egy alkalommal, 2009.07.30-án fizetem rá 100 ezer forint hozzáddot, majd [redacted] a megállapodás) közötté velen, hogy a jövőben a munkanélküli gazdasági és pénzügyi válság miatt kifizetési problémák várhatók, ezért azt javasolta, hogy vagy mondassam fel az ügyféllel a megállapodást, vagy a jövőben a kifizetést tekintem saját kötelezettségnek.

[redacted] ehhez meg más megállapodások alapjain kiadottan keresztül kapott hozzáddot (0,5 millió forintot), ezért csak 2010. február kiadottan gondolta nem, hogy felmondja a megállapodást.

2010.02.16-án a 971-es számú szerződést érvegytelenségre (ezt a szerződésen aláírásával igazolta), majd ugyanazon a napon új megállapodást kötött, amit már saját kötelezettségemként vállaltam. A megállapodáson átutalt összegként az érvegytelenségtől szerződés 2 millió-s színtelt összeget rögzítettem, azonban azt, hogy a 2 millió forint 1 millió tőket és 1 millió hozzáddot jelent, a saját szerződésben alján feltüntettem, és azt a [redacted] aláíratam. (969. sz. irat)

A megállapodáshoz utaltam az eredeti, elmulasztott szerződést, amit szintén rögzítettem a szerződésben. Felhívtam [redacted] figyelmét, hogy a kifizetések alhalmával hozzá magának a raját szerződés példányát (471. sz. nyomozati irat), hogy az átadott - illetve mindkét példányuk közzététel legyen, azonban a raját szerződést mindkét alhalmával (2010.03.31-én, 2010.07.16-án) volt-hoz felejtette". A raját példányán igen egyetlen kifizetés nem lett rögzítve, míg a raját komolyan igen, amit a 2010.11.25-i helyi üléskor a nyomozók elfogaltak, tehát az eljáró hatóságok rendelkezésére állt.

A nyomozás során [redacted] a szerződést (471. sz. irat) a vállalkozása mellé adta, majd azt állította, hogy vállalkozása kiutalt 2 millió forintot, amit nem adtam vissza. Később ezt igen módosította, hogy ügyvédi felzárkózásra kifizettem neki 1,1 millió forintot, így a fennmaradó 900 ezer forintban lehetett kára. (Előtem is mentem először az utolsó elmulasztott 971-es számú szerződésről (2 millió forint kifizetés tőle) azt állította, hogy kifizettem, ekkor nekem 100 ezer forintot kaptam).

Fennmaradt az az állításom (s az elviek is ugyan igazolnak), hogy [redacted] visszakapta az 1 millió forint tőle (969. sz. irat) és 200 ezer forint közadót (471. sz. szerződésben 100 ezer, s a 969. sz. szerződésben szintén 100 ezer forintot.)

Feltételek alapján állítottam, hogy [redacted] nem károsult. Ezt a társaságok során okirati bizonyítékokkal igyekeztem alátámasztani, azonban a társaság elnöke sorozatos indítványaim ellenére nem volt hajlandó a társaság anyagára menni (felvételei) a raját szerződés példányomat (969. sz. irat), kizárólag a tényleg példányait (471. sz. irat) volt hajlandó ismertetni.

Ellentmondásból látható, hogy az ítéleti felmérésben a kötelezettség alapját [redacted] példányait (471. sz. irat) jelölte meg, a kifizetés összege azonban a konkrét módon társaság anyagára nem tett raját példányom szerint (969. sz. irat) határozta meg.

A fent taglalt szerződések nem lettek rögzítve a Kúria névjegyében, tehát nem képezik az ítéleti felmérés alapját, azonban amőlt mint tudomásom, hogy a Kúria névjegyében rögzített 2010.02.06-i befizetési dátum megállapodás nélkül, mielőtt és kéne a köznevelésre került az iratanyagba, mert abból felismerhető a nevelésről nem kaptam, és ilyen befizetési dátummal nem kötöttem szerződést.

Kiemelkedő felelősségnek tartom, hogy a bírósági eljárást megkezdhetetlen törvények, szigorú garanciális szabályok ösztökél. A jog alul felhatalmazott bírónak de facto képeznek kell lennie a jogalkalmazással együtt járó feladatok ellátására (Bé. 1. §.), a fair trial elvének pártatlan és részrehajlás nélküli elmulasztásának.

Az alapjogi értelem már akkor megvalósul, ha nem meggyőzően elszólható az elfogultság nem teljesen alapjalon felismerés, sokféle képpé folyhat nem minden esetben kifizetésnek számja, s a bírósági személyes magatartása okán egyéb okból (gondat-

lasság, szakmai felületesség, a törvényi rendelkezésekkel való tudatos, szándékos szembeeséggel) nem vonatkozik az új tartalmilag megítélésre.

Az alaptörvény és a nemzetközi elvárások tekintetében már a látszat nem döntő szerepet játszik, hanem is megvalósul, ugyanis a bírónak nem csak partatlanul kell lennie, annak is kell látszania. Jelen ügyben a tanács elnöke még a látszatra sem ügyelt.

Az eljáró bíróságok a fair trial elve mellett az in dubio pro reo (Be. 4. §) elvét is megjelentették, amely szerint kétféle esetben a terhelt javára kell dönteni, a kétfélet kizárólag nem bizonyított felvett nem lehet a valódi terhelés értékelni.

A második fokon eljáró Pécsi Törvényszék jogerős ítéletének 4. oldalán, a 6. bekezdésben indokolás nélkül ugyan, de az in dubio pro reo elve alapján állapította meg: "kétféletlen, hogy a bizonyítékok külön-külön történi értékelése alapján nem lehetett volna kétfélet kizárólag megállapítani, hogy valódi a terhelésről kizárólag megállapítani lehetett volna. Az en értelmezésem szerint a második fokon bíróság azt fogalmazta meg, hogy ha az első fokon eljáró bíróság a bizonyítékokat külön-külön értékelte volna, akkor vitathatatlan, hogy nem lehetett volna kétfélet kizárólag módon megállapítani, hogy a terhelésről kizárólag megállapítani lehetett volna."

Az első fokon eljáró bíróság megállapította a második fokon bíróság egyetlen bizonyíték indokolta. A bíróság szerint pedig feltehetőleg a második fokon bíróság mondatát (20. oldal 2. bekezdés), amire abból lehet következtetni, hogy a bizonyítékok között egyetlen történi értékelése alapján a bizonyíték egyetelműen megállapítható.

Aláspontom szerint az in dubio pro reo elve nem lehet értelmezés, tartalom, mely a szabad nélegelési jogán sem, mert az csak a törvényesség által fennállt korlátok között értelmezhető. A szabad nélegelési nem abszolút jog, mert egyrészt az indokolati kötelezettség, másrészt az in dubio pro reo elve korlátozza, amely bizonyos kapcsolatban áll az antitartalomság nélegelésével (a bizonyíték elnevezés - prejudikáció - tilalmával, ezáltal a bizonyíték elnevezés kötelezettségével).

Az antitartalomság nélegelési nem formailag, sem almenetileg nem korlátozható eljárásai garancia.

[Redacted] tekintetében a bíróságok döntései és eljárásai tekintetében kétséget keltő volt az új törvényi rendelkezésekkel kapcsolatban súlyosan jogerős, hogy a bíróságok nem állapították meg (hiatalból!) azok jogszabályba ütközését, hirtelt voltak miatt a jogszabály tilalmát a semmibe vétel és nem alkalmazták a törvényben kötelezően előírt jogkövetkeztetésekkel. A két terhelt javára megállapított nagypénztörlesztés ezért súlyosan jogerős.

1.) Kiegészítés a III. bekezdés 2) pont a) alpontjához

Panasz indítványomban és jelen kiegészítem 1. pontjában már részleteztem, hogy a bizonyítékok beszerzésének jogellenes módja miatt és megvalósult a bizonyítéki eljárás és a bizonyítékok felvett megítélés, csak 5 évvel később, a bíróság nélegelési kötelezettségét

Köztudottan éretett be "a mérgezett fa gyümölcse" (USA), ugyanis a Kína népszerűsége főleg annak alapján bizonyíthatóan vált, hogy eredetileg nem csak formai jogtechnikai történet, hanem az eljárás jogainak tartalmilag is hívták.

Az elhalaszthatatlan, helyettesíthetetlen és megismerhetetlen helyzeti szemlélet jelentősége abban áll, hogy a helyziben tapasztaltak egyértelműen és a valóságok megfelelően rögzíthetők, majd azok szakértői megvizsgálása által a megtörtént esemény tökéletes képe rekonstruálható.

Az irathelyezés jogellenes módja egyezmény volt okstrakció (ahadályoztatás) és exculpa'ió, ugyanis a nyomozó- és hadkardó'g egyrészt igényelt kiemelt magat a felelősség alól, másrészt megfordítani a bizonyítási teher, ami súlyos minzellekhez vezetett.

Az alábbiak okai:

1) A rakkás bejelentése és a helyzeti szemlé megkezdése közötti kéthetes időtartam, bár a nyomozó hadkardó'g nek annyi információval rendelkezett, hogy feljelentést tettem ismeretlen tettes ellen 40 millió forint értékben személyes elkövetett fegyveres rablás miatt [redacted] alvezetés (a szemlé parancsnoka) már közölte is velem a verzió'át: a rablás nem történehetett meg úgy, ahogy elmondtam és ezért tettem valójában tartalmi feljelentést, mert nem tudtam kifizetni a befektetőket, s a bejelentésemmel nek időt akartam nyerni. Kijelentésének azzal adott nyomaként, hogy "ismerjük mi magat", majd közölte, hogy hazudtam és ezt be is fogja bizonyítani.

A kínai meghallgatásuk tagadta a preindika'iót, s az időmúlással kiakasztva már alig emlékezett az ügyre. Azt azonnal ual'tig állította, hogy a lefoglalt iratokról készült tétel lista, majd a tanács elnöke közölte vele, hogy a nyomozati iratok között nincs tétel lefoglalási jegyzőkönyv.

2) Az egyik nyomozó elmondása szerint a lefoglalás előtt "beleérték" az iratokat tartalmazó dossziéba, majd azert foglalták le az iratokat, mert állítottam szerint a 40 millió forint adóssá'g/átvetteli elismerésért, a fuanlevet is elvitték a rablós.

A Kína nézete alapján minzavonethetők, hogy az "eredetben" lefoglalt dossziékban az alábbi iratok lehetek:

- 9 db kifizetés szerződés - 6 millió forint befektetett tőkére 13.340.000-forint lett kifizetés, valamint [redacted] utatott szerződés (saját példány) 1 millió forint befektetett tőkére, amelyre 1,2 millió forintot fizetek.
- 11 db elvétel szerződés - 8,2 millió befektetett tőkére ki lett fizetve 2 millió forint hozadék előleg, így a maradék tőkehözvetelés összege 6,2 millió forint volt. A 11 db szerződésből 9 db szerződés lejárt futamidejű volt 4,7 millió forintos maradék tőkével, 2 db szerződésnek még nem járt le a futamideje, 1,5 millió forintos maradék tőkehözveteléssel.

Összesen:

	Befektetett tőke	Kifizetett hozadék	Maradék tőkehözvetelés
9 db lejárt futamidejű szerződés	6,7 millió (9 db)	2 millió	4,7 millió
2 db lejárt lea futamidejű szerződés	1,5 millió (2 db)	—	1,5 millió
11 db lejárt futamidejű szerződés	8,2 millió (11 db)	2 millió	6,2 millió
2 db lejárt futamidejű szerződés	3.620.000- (2 db)	200.000-	3.420.000-
Összesen	11.810.000- (13 db)	2.200.000-	9.620.000-

H. 920.000- (11 db)

mintát - az egyetlen objektív bizonyítékot! - nem küldte szakértői vizsgálatra, ami véleményem szerint kiménezi a bizonyíték manipulatív voltát, melyről körülmény vizsgatatai azt (a nád képződésének kialakulása miatt nem derült ki, hogy a rögzített DNS lehetett-e a nádból), az pedig, hogy a rögzített minták különleges laborba történő el nem küldését is eltitkolni igyekeztek, a frequenciák egyenlősége elvének megsértését jelenti. A nád képződésére ugyan a záróbeszélben volt naplószerű információ az a rögzített minták vizsgatatairól, s akkor is volt a nédelem szabályok sűrűsége rendelkezése. Ezzel nyilvánvalóan sérült a nédekezéshez való jogom, s a nád katalmi dominanciájával szemben a nédelem szerepe imelkoránál volt.

Allergiás reakciónak szintén ismételtén súlyos obstrukció történt, ugyanis a nyomozás a nádból miatt tett feljelentésem nyomán indult, s a lefoglalás elrendelésének elsődleges és általában feltétele a különleges eljárási elrendelésnek maunya is olyan dolgokra terjed ki, amelyek első sorban tárgyi bizonyítékai ezek között minősülnek (Be. 151-157.§) ill. különleges eljárási nyomait hordozzák. Bizonyító minőségűt szakértői megvizsgálás által nyert el. Azzal, hogy nem küldték a mintákat különleges laborba, nem történt meg a szakértői megvizsgálás, ezáltal a rögzített minták nem nyerték el bizonyító minőségüket és így nem volt rekonstruálható, hogy megtörtént-e a nádból vagy sem.

Az előzőekben eljáró bíróság szintén nem tartotta fontosnak, hogy kértéket kizárólag tisztázza, valóban felléteztek-e a károsító, igazán megtörtént-e, vagy általában hiteltelt volt-e a nádból. Nem kívánta tisztázni a tényállást, ugyanis a perbeszédnek után a nédelem indikálása ellenére a DNS minták társaságoknál nem nyitotta meg újra a bizonyítási eljárást. A tanács elnöke megelégedett a perbeszéd feltételével, amit az is bizonyít, hogy a rögzített mintákat nem minták felhirdési szemle keretében (sem a többi rögzített és lefoglalt mintát ill. bizonyítékot), sem pedig a tárgyalás anyagában, s az helyben, mint a tényállást megalapozó bizonyítékot, megtemmeltek (54. sz. ftkh. 13. oldal, 1. bekezdés), amivel véleményem szerint megvalósult a legteljesebb mértékű szabályozás: a tanács elnöke meg sem kísérelte felidézni a tényállást a károsító fellézésének kérdésében, figyelme kívül hagyta, s a bizonyítékok közül kikeresztette a tárgykör egyetlen objektív bizonyítékát. Az ítélet megalapozatlan, mert maradt fenn elzáró kérelem.

A panasz indítványához való iratokból kiderül, hogy a jogszabályi panaszt jelentésem be a tanács elnöke ellen (amelynek közvetlen oka (az "utolsó nepp a pohárban") az volt, hogy az igazságügyi iratkezelés megvalósításakor a tanács elnöke "professzor"-nak nevezett, amit méltatlannak éreztem egy olyan személy nevezéséről, akinek füzte, hogy a különleges felől döntést. Nagyon gondolom, hogy az igazságszolgáltatás alkotmányos hatalmával

felruházott lény részéről egy ilyen kijelentés nem önreprezentatív a leköltött szolgálatból. Bárminthelyen is a lény meggyőződése a ter-
 velt lényöségeit illetően, az nem lehet ok arra, hogy ilyen, az igaz-
 sa'g szolgálatát is jelentősen és részrehajlatlansággal megkérdőjelezhe-
 tő módon fejtsse ki ellenszenvét a vadlét iránt, hogy személyiség-
 nek éntikét, társadalmi éntikéjéig és minőségét ilyen durva-
 sán és pejoratív jelzővel illette. A pártatlanságra tett közt-
 lés alom megőzése érdekében fontos, hogy a bizalmi kapcsolatlag
 és ellentmondásosság ne mutathozkasson meg egyes lények helytelen
 és helytelen, etikai szabások nélküli hozzáállásában.
 Nem is először a használt jelző miatt utójítottam be az elfo-
 gultság kifogást, ami tartozhat a lény egyeztetési, fizikai és pszic-
 hikai alkalmatlanságának kérdéshöz is (Zoll. évi CLXII. 12. törv -
 1/1993. (I. 18.) IM - EüM együttes rendelet - a lények jogállásáról és
 pályaalkalmatlanságáról), mintheti a lény felelősségét, felelős-
 ségtudatát és igényességét, hanem amiatt, hogy bár a tanács-
 elvöknek kijelentése miatt bizonyos jelzőkönyvezett indít-
 vályoztam, a jelzőkönyvben az lett rögzítve, hogy engem rend-
 ne kellett utasítani a tárgy alapon, tanúsított magatartásom mi-
 att. Ez ugyanis már nem a probléma - és helyzetelemzés, a konf-
 liktuskezelés tárgykörébe tartozik, nem azt mutatja, hogy a
 lény a személyiségjegyei alapján alkalmas-e a speciális fel-
 data elvégzésére, hanem azzal, hogy nem került jelzőköny-
 vezésre az általa használt jelző (mintha eltem hangzott
 volna), a tárgylagosságot, az igazságságot, az alkotmányos-
 ságot, a pártatlanságot, a tisztességes eljárás kötelező elv-
 séntette meg. Nem a lény személyiségének intelligencia - és karak-
 terjellemezéséről van szó, hogy az esetleges ellenérzéseit képes-e
 alávetni a törvény beküszöbnek, ugyanis a lény erkölcsi lényege
 nem az, hogy a belső meggyőződése szerint ítélkezik, hanem a tör-
 mények betartásánál.

úgy vélem, hogy mind a pártiz indítványomban, mind a jelen
 kiegészítésemben leírtak alapján egyértelműen kimutatható,
 hogy az eljáró lények részéről alapjogvédelem fontosságát, mert
 abszolút eljárás szabályt sértettek, mert elhárították a tárgy alá-
 nyában hűkövetési felelősséget vállalható meg, mert uszora-
 kamat megfizetésre kötelezték, mert nem a belső felderítő és
 értékelő tevékenység eredményeként hozták meg döntéseiket,
 mert alkotmányosságát sértő érdekek fiződeltek abból, hogy
 milyen intézkedést hozzanak.

Számon a T. Alkotmánybírókat, hogy önökben állítsa mintha
 a törvényesség és az alkotmányosság és egyetel bizony ab-
 ban, hogy az engem ént jogvédelem miatt nem kell a nemzetkö-
 zi emberi jogi fórumhoz fordulnom.

Tisztelettel

